

Avui si que *El Simbol* de *Lliroia* se treu novament la barretina i entusiasta saluda tot fentse enrera i aixecant el cap enlaire.

S'estrena el campanar!, i un Campanar no son coses d'aquelles que'ls pobles n'estrenin cada dia. A Sant Hilari no es ben be que n'on tinguessin de Campanar, pero aquest era tant per acabar i cubert amb pobres teules esperant la continuació, que, no gosaban presentar-lo enlloc. Era ell qui s'ens presentava, aixís, com volguent dirnos, que tenim de fer? Que durarà gaire el presentarme d'aquest modo davant de tantes i tant distingides visites que rebem al estiu? ¡I que l'espera li ha sigut llarga! 52 anys, i a *peu dret*, encare, que, afortunadament, pera aquesta classe de *titatmics*, aixó de *a peu dret* se veu qu'es la posició que'ls va mes be i per a ells la mes descansada. Per altre part afortunadament de campanars ajeguts no se'n vehuen gaires, al menys nosaltres no tenim present haver-ne vist mai cap.

Deixant apart els altres campanars, i anant pe'l nostre. Ja'l tenim. Al Agost del estiu passat varem comensar a buscar-lo, i una pedreta per aquí i arreplegant un tros de ferro per allà, i i amb constancia continua, al arriuar al Agost present, tots plegats hem pogut dir: veusel aquí el nostre Campanar, mireusel per tots quatre costats, al mitg d'un pla encantador i voltat de belles serraladas, lluint seriosa i esbelta forma. Mireu-lo be, no n'hi a altre de millor perque es el nostre, el que tenim més aprop, el que dia i nit ens senyala cap amunt, el que'ns recorda totes nostres sensacions, el que'ns marca, el que'ns mideix tot els instants de la nostra vida.

Celebrem-ho amb goigs, amb

cants, enramant carrers, endomassant balcons i finestres, i sobretot are més que mai, ja que d'un Campanar se tracta... repicant campanes.

EL SIMBOL

A Sant Hilari

Amb motiu del acabament del seu campanar.

*Sant Hilari té una Esglesia
qu'es l'orgull del qui la veu,
al qui hi entra, si és que hi résia,
sent la Magestat de Deu.*

*Surmuntada, és espaiosa,
té tres naus com una Séu;
munt i avallaltars on rósa
la riquesa arreu arreu.*

*Té una joia incomparable,
es l'Altar del Sagrament,
on Làuglin amb má admirable
estampà un ric monument.*

*D'En Saleta el nom i història
romandrà als cors hilariens
per gravar-la a llur memòria
tot contant-la als desendants.*

*La riquesa que atresora
vol doblar-la si Deu vol,
¡ai! al cor albiradora
la present darrera el sol.*

*D'aquest sól que'n nostra parla
ne diem tots caritat
va exclatant per a exornar-la
tot finint lo començat.*

*Per damunt de les taulades
veig cinc dits o poble meu,
tots signant virtuts preuades
el del mig, és el de deu.*

Tes altiues () xemelles
mai escupin ta blancor,
i si el fum besa tes cèlles
que s'hi esfumi en un petó.*

LLUIS G. PONS, *Pore,*

* * *

La salut que recuparem, l'equilibri físic i moral que'ns retorna i la sensació de benestar que recobrem ens encaminen envers a l'esglesia a donar gracies al Senyor, les mes fervents gracies les que surten del fons del cor, per las mercés rebudas i que'ns retornan a nova vida.

D'are en avant, al sortir de

l'esglesia de Sant Hilari i dirigir la vista al cel l'airosa agulla del nou campanar ens parlarà del secret del confortable ambient i proclamarà el sanitó aire, i, en plena altura'ns gaudirà dels encants de l'espai, de les belleses dels cims de les muntanyes i del l'aromosa regió de la claror, de la diofanitat, de la puressa, de la serenitat, de la llum.

CARLES MARTI

President de l'Orfeó
Català de l'Havana.

La festa de les campanes

Avui es jorn de festa, diada d'alegria pera tots i per lo cristià festa de goig i d'encís, Avui es la festa de les campanes. Al bell mitg de la vila de Sant Hilari un nou cloquer s'aixeca altívol desafián del temps les tempestes i del mon els odís; i com a signe representatiu del nostre ésser ens assenyala amb sa punta que mira enlaire, el futur destí dels justos. Com l'home neix en la terra; pro aixís com aquest s'oblida del fi pera que ha sigut creat, lo cloquer no oblida pas que si te arreus en la terra ha de mirar sempre al cel. Açí baix hi nian en abundó, odís i rencunies, crítiques i censures, lluites i passions, egoisme i mentida; allà dalt hi viu amb esplendor la pau i el goig, la felicitat i el benestar, la vida plena, la vritat. Per ço el cloquer s'aixeca ben enlaire per demunt de cases i de camps, perque aixís respiri sempre l'aire pur de les coses sobrenaturals. Del lluny del lluny veurà el viatger el terme de son viatge, el nou cloquer li dirà ont es la vila desitjada per a reposar i enfortir-se. I al poble li assenyalarà el camí de la salvació i benestar, l'Esglesia del Deu viu. L'avui nou cloquer mourá ab orgull noble ses campanes de metall; un dia s'alegrará perque es celebrará una festa gran de l'Esglesia Santa o perque un nou infant s'ha fet cristià; un altre dia